

عنوان مقاله:

بازشناسی تحلیلی جایگاه ماندالای مرکز گرا در معماری سنتی ایران

محل انتشار:

هفتمین کنگره سالانه بین المللی عمران، معماری و توسعه شهری (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

پریسا صفار - دانشجوی کارشناسی معماری داخلی، موسسه آموزش عالی جهاد دانشگاهی خوزستان، ایران -

محمدعلی کاظم زاده رائف - عضو هیات علمی گروه معماری، موسسه آموزش عالی جهاد دانشگاهی خوزستان، خوزستان، ایران -

صبا میردربیکوندی - مدرس مدعو گروه معماری، موسسه آموزش عالی جهاد دانشگاهی خوزستان، خوزستان، ایران -

خلاصه مقاله:

از مسائل اساسی و مهم در معماری به خصوص معماری سنتی موضوع ماندگاری است. با توجه به این که معماری های ماندگار از الگوهای مشخصی پیروی می کنند می توان دریافت که این الگوها متعلق به زمان و مکان خاصی نیستند و از درون و ناخواگاه انسان نشات می گیرند. خاطرات انسان از گذشته در ناخودآگاه جمعی انسان و نیاز های اساسی او که در طول زمان بدون تغییرمانده بر الگوهایی که در معماری به کار می برد تاثیر می گذارند. این ویژگی ها متعلق به زمان و مکان خاصی نیستند و متناسب با نیاز بر اساس ویژگی هایی که در هدف نیل انسان به تعالی و گام نهادن در راه دستیابی به ملکوت، نمود می یابند. معماری سنتی ایران از جمله سبک های هنری است که با محتوا ارتباط ذاتی دارد و از نمادها در ساختار و تزیینات به بهترین وجه استفاده کرده است. آرکی تایپ ها در معماری ایران جایگاه ویژه ای دارند و در تمامی مقیاس های آن ها، الگوها و ارتباطات بصری سمبلیک قابل درک می باشد. در این میان کهن الگوی ماندالا از جایگاه ویژه ای در میان کهن الگو های به کار رفته در معماری سنتی ایران برخوردار است. روش تحقیق مورد استفاده در این مقاله، توصیفی تحلیلی و با استفاده از منابع مکتوب کتابخانه های علمی تخصصی معماری شهرسازی و مطالعه وبسایت های علمی پژوهشی از جمله سایت اینترنتی سیویلیکا، جهاد دانشگاهی و مرکز اطلاع رسانی علوم و فن آوری بوده است.

کلمات کلیدی:

ماندالا، معماری آرکی تایپی، معماری سنتی، معماری ایران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1373434>

